

Buna Vestire, începutul mântuirii noastre

La 25 martie, Biserica dreptmăritoare prăznuiește **Buna Vestire**, una din sărbătorile mari închinată Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, zi de mare bucurie duhovnicească. În cele ce urmează vă prezentăm un articol semnat de părintele arhimandrit Timotei Aioanei, Mare Eclesiarh al Catedralei Patriarhale, publicat în Ziarul Lumina', din data de 24 martie 2011. Articolul dedicat sărbătoarei Bunei Vestiri este intitulat *Buna Vestire, începutul mântuirii noastre*:

De demult, în Paradis, printr-o femeie a intrat păcatul în lume. La 'plinirea vremii', tot printr-o femeie, păcatul trebuia biruit.

'Potrivnica șarpelui' și 'fecioara îmbrăcată în lumină' trăia în Nazaretul Galileii. Era o copilă curată și smerită, cu o credință autentică, puternică și o iubire sfântă care se îndrepta doar către Dumnezeu. Trăise la Templu și învățase acolo Legea cea Veche. Știa proorociile. Era pildă celor din

preajmă. Își ducea zilele în post și rugăciune, punându-și nădejdea numai în Dumnezeu. Se păstrează și acum la Nazaret ruinele casei în care a trăit Preacurata Fecioară. În apropiere se găsește și un izvor de unde Fecioara aducea apă pentru casă.

Acolo, la Nazaret, trimis a fost Arhanghelul Gavriil să-i aducă vestea că va lua în pântece și va naște pe Fiul celui Preaînalt: 'Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și, iată, vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele Lui Iisus' (Ev. Luca I, 28-31). Sfântul Grigorie Palama spune că Arhanghelul bunelor vestiri se desfăta de curățenia și frumusețea gândurilor Fecioarei.

Ca una care voia să-și păstreze neîntinată fecioria, Maria rămâne uimită de vestirea adusă de Arhanghel: 'Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?' (Ev. Luca I, 34).

Sfântul Iacob Monahul, referindu-se la aceasta, spune: 'Maria n-ar fi primit să fie Maica Mântuitorului, dacă prin aceasta urma să-și calce făgăduința de feciorie. De aceea, îngerul o liniștește, spunându-i felul nașterii și cine va fi Cel ce Se va naște'.

Încredințată de cuvintele Arhanghelului, curata Fecioară acceptă cu smerenie spunând: 'Fie mie după cuvântul tău!' (Ev. Luca I, 38). Părinții Bisericii afirmă că acesta a fost momentul când S-a zămislit Fiul lui Dumnezeu: 'Fiul lui Dumnezeu, Fiu Fecioarei Se face și Gavriil harul bine-l vestește' (Troparul Bunei Vestiri).

Sfântul Ioan Damaschin subliniază că Sfânta Scriptură menționează de două ori cuvântul 'Fie'. La început, când Dumnezeu a poruncit să fie lumină, prin acest 'Fie' s-a inițiat zidirea lumii materiale. Când Fecioara rostește la Nazaret 'Fie', s-a început restaurarea lumii stricate prin păcatul strămoșesc. Se știe foarte bine că a restaura este mai greu decât a face din nou.

Tot Sfântul Ioan Damaschin afirmă că, după ce Fecioara Maria a rostit cuvântul 'Fie', Cerul și nenumăratele oști îngerești au săltat de bucurie că de acum neamul omenesc va avea un Răscumpărător. Dacă Fecioara n-ar fi acceptat să fie Maica Mântuitorului, poate că nici acum nu am fi fost răscumparați.

Sfântul Grigorie Palama observă că Buna Vestire s-a petrecut într-o zi de

vineri, la ceasul al șaselea, adică în ziua și-n ceasul în care au păcătuit primii oameni, născătorii neamurilor, zi în care avea să se întâmple și jertfa Crucii de pe Golgota mântuirii.

Buna Vestire `este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac` (Troparul sărbătorii). Este ziua bucuriei și a speranței împăcării noastre cu Dumnezeu, prin întruparea Dumnezeiescului Său Fiu.

Sfântul Maxim Mărturisitorul afirmă că pe Maica Domnului `oștile îngerilor au numit-o cu adevărat fericită, ca și neamurile oamenilor, iar cei ce nu o consideră fericită și nu o preamăresc, nu sunt numărați împreună cu oamenii, ci sunt fiii pierzaniei și partea diavolului, toate neamurile adevăraților oameni o numesc fericită și o preamăresc și o au drept ajutor și mijlocire la Domnul`.

Evenimentul Bunei Vestiri, depășind hotarele timpului și ale spațiului, rămâne mereu actual în viața Bisericii. Crearea lumii – întru începuturi – și recrearea ei – prin întruparea Domnului, binevestită de Arhanghel – cer o a treia schimbare – de această dată personală – a fiecăruia dintre noi. Căpătăm starea de om nou în momentul în care și noi, în smerenie și ascultare, răspundem chemării, ca oarecând Fecioara: `Fie`.

`Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiu al Fecioarei se face și Gavriil harul mai înainte îl binevestește.` Așadar, troparul praznicului împărătesc al Bunei Vestiri redă în câteva cuvinte esențialul acestui moment de o covârșitoare importanță în istoria mântuirii. Din acest motiv, sărbătoarea Bunei Vestiri, deși se prăznuiește întotdeauna în Postul Mare, are o strălucire aparte, care trece dincolo de asprimea și căința ce le impun zilele de meditație care premerg marelui praznic al Învierii Domnului și al Învierii noastre din păcat și moarte.

Am văzut în Muntele Athos câteva icoane care zugrăvesc taina acestei întâlniri dintre cea Preacurată și arhistrategul mesager al izbăvirii noastre din întunericul neascultării protopărinților Adam și Eva. Aproximarea îngerului către sfioasa Fecioară definește de fapt aceeași lume, a curăției netulburate de frământătura păcatului, de pasiuni și orgolii omenești. Îngerul trimis din înaltul Cerului se întâlnea cu cea mai curată ființă pe care umanitatea o putea oferi Dumnezeirii. Era, de fapt, întâlnirea dintre un înger ceresc cu altul pământesc.

Atmosfera acestei sărbători este greu de redat în cuvinte. Canonul Bunei Vestiri (cântarea a IX-a) arată prin cuvintele imnografului: Binevestește, pământule, bucurie mare, lăudați, ceruri, slava lui Dumnezeu! Pământul

întreg, de la o margine la alta, și cerurile binevestesc bucuria cea mare a mântuirii și slava lui Dumnezeu descoperită în mod minunat la Nazaret, în Galileea Neamurilor. La fel de sugestiv vorbește și Slava Laudelor de la Utrenia praznicului: Taina cea din veac se descoperă astăzi și Fiul lui Dumnezeu, Fiu al omului se face, ca părtăș fiind la ceea ce este mai rău, să mă împărtășească pe mine din ceea ce este mai bun. Amăgit a fost odinioară Adam și dorind să fie Dumnezeu, nu a fost. Iar Dumnezeu se face om, ca pe Adam să-l facă Dumnezeu. Să se veselească făptura și să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei și-i aduce veste de bucurie, împotriva întristării. Cel ce te-ai întrupat din milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Deși mulți oameni înțeleg mai puțin semnificația profundă a sărbătorii Bunei Vestiri, totuși o întâmpină cu mare bucurie. Atunci când pătrunzi în adâncurile teologisirii, descoperi marea milostivire a lui Dumnezeu față de omul căzut, rămas captiv în mrejele păcatului și neascultării.

Neuitând făgăduința că va trimite un Răscumpărător, la vremea potrivită, Dumnezeu, Cel ce se odihnește pe Tron de heruvimi și este înconjurat de oștire cerească, a privit spre cei pe care i-a zidit din țărână, suflând asupra lor Duh de viață.

La Buna Vestire a avut loc o altă creare a lumii, prin ascultarea și smerenia celei pe care aveau să o cinstească toate neamurile, după cum ea însăși mărturisea.

În fiecare an, Buna Vestire ne aduce aminte că Fiul lui Dumnezeu S-a sălășluit între noi, cu gândul de a ne readuce întru frumusețile Paradisului pierdut, de unde am fost izgoși odinioară. Și dacă Fiul lui Dumnezeu vine la noi, cum îl primim și ce-I oferim ca El să rămână în noi și sălaş să-Și facă? Suntem smeriți și ascultători, urmând exemplul Fecioarei? Petrecem în post și rugăciune asemenea ei? Iubim virtuțile ori patimile? Citim Scripturile, pentru că ele vorbesc despre El? Căutăm prietenia îngerilor și a Cerului sau doar prietenii oamenilor? Suntem iubitori de Biserică sau pașii noștri duc doar către adunări nefolositoare?

Sunt multe întrebări pe care trebuie să ni le punem la praznicul Bunei Vestiri. Meditând la aceste întrebări, vom afla, în smerenia căutării noastre lăuntrice, răspunsul cel adevărat, recunoscând totodată realitatea duhovnicească în care ne aflăm, cu dorința sinceră de a ne schimba (îndrepta).

Astfel, această mare sărbătoare rămâne plină de nădejde pentru noi care retrăim în această zi adevărul înomenirii Fiului lui Dumnezeu, care ne cheamă stăruitor către El, Cel ce este Calea, Adevărul și Viața.